

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942

Ausgegeben zu Krakau, den 13. Januar 1942
Wydano w Krakau, dnia 13 stycznia 1942 r.

Nr. 4

Tag dzień	Inhalt/Treść	Seite strona
23. 12. 41	Verordnung des Führers zum Schutz der Sammlung von Wintersachen für die Front Rozporządzenie Führer'a celem ochrony zbiórki rzeczy zimowych dla frontu	9 9
17. 12. 41	Verordnung über das Meldewesen im Generalgouvernement Rozporządzenie o meldunkach w Generalnym Gubernatorstwie	9 9
19. 12. 41	Anordnung Nr. 2 des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Alt- und Abfallstoffe im Generalgouvernement über die Sammlung von Altöl Zarządzenie Nr. 2 Kierownika urzędu gospodarowania starzyzną i materiałami odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie o zbieraniu starego oleju	14 14
24. 12. 41	Anordnung über die Durchführung der Rundfunkordnung im Distrikt Galizien Zarządzenie o wykonaniu ordynacji radiowej w Okręgu Galizien (Galicja)	15 15

Verordnung des Führers

zum Schutz der Sammlung von Wintersachen
für die Front.

Vom 23. Dezember 1941.

Die Sammlung von Wintersachen für die Front ist ein Opfer des deutschen Volkes für seine Soldaten. Ich bestimme daher:

Wer sich an gesammelten oder vom Verfügungsberechtigten zur Sammlung bestimmten Sachen bereichert oder solche Sachen sonst ihrer Verwendung entzieht, wird mit dem Tode bestraft.

Diese Verordnung tritt mit der Verkündung durch Rundfunk in Kraft. Sie gilt im Großdeutschen Reich, im Generalgouvernement und in den von deutschen Truppen besetzten Gebieten.

Führer-Hauptquartier, den 23. Dezember 1941.

Der Führer
Adolf Hitler

Der Reichsminister und Chef der Reichskanzlei
Dr. Lammers

Rozporządzenie Führer'a

celem ochrony zbiórki rzeczy zimowych dla frontu.

Z dnia 23 grudnia 1941 r.

Zbiórka rzeczy zimowych dla frontu jest ofiarą narodu niemieckiego dla swoich żołnierzy. Postrzegam przeto:

Kto wzbogaca się na rzeczach zebranych lub przeznaczonych do zbiórki przez uprawnionego do rozporządzania albo rzeczy takich w inny sposób nie dopuszcza do ich celu przeznaczenia, podlega karze śmierci.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia przez radio. Obowiązuje ono w Rzeszy Wielkoniemieckiej, w Generalnym Gubernatorstwie i na obszarach, okupowanych przez wojska niemieckie.

Główna Kwatera Führer'a, dnia 23 grudnia 1941 r.

Führer
Adolf Hitler

Minister Rzeszy i Szef Kancelarii Rzeszy
Dr. Lammers

Verordnung

über das Meldewesen im Generalgouvernement.

Vom 17. Dezember 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Allgemeine Meldepflicht.

(1) Wer in einer im Generalgouvernement gelegenen Gemeinde eine Wohnung oder sonstige Unterkunft bezieht, hat sich binnen drei Tagen

Rozporządzenie

o meldunkach w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 17 grudnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Powszechny obowiązek meldunkowy.

(1) Kto w gminie, położonej w Generalnym Gubernatorstwie, zajmuje mieszkanie lub inne pomieszczenie, winien zameldować się w przeciągu

nach dem Beziehen der Wohnung oder Unterkunft bei der Meldebehörde anzumelden. Dies gilt auch bei Wohnungswechsel innerhalb der Gemeinde.

(2) Wer aus einer Wohnung oder sonstigen Unterkunft auszieht und zugleich die Gemeinde verläßt, hat sich vorher bei der Meldebehörde unter Angabe seiner neuen Unterkunft oder seines Aufenthalts abzumelden.

(3) Wer seine Aufenthaltsgemeinde unter Beibehaltung seiner bisherigen Wohnung oder Unterkunft für länger als zwei Monate verläßt, hat dies der Meldebehörde unter Angabe seines neuen Aufenthaltes unverzüglich mitzuteilen. In der Besuchsgemeinde hat er sich innerhalb der in Abs. 1 bestimmten Frist anzumelden.

(4) Für Kinder unter 15 Jahren, die im Elternhaus wohnen, ist der Haushaltsvorstand meldepflichtig. Wohnt das Kind nicht bei den Eltern, so ist der Wohnungsgeber meldepflichtig. Bei Entmündigten liegt dem gesetzlichen Vertreter die Meldepflicht ob.

(5) Mitverpflichtet zur Meldung in den Fällen der Absätze 1 und 2 sind der Hauseigentümer oder der Hausverwalter für alle im Hause wohnenden Personen und der Wohnungsgeber für die bei ihm wohnenden Personen.

(6) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) kann im Einvernehmen mit dem Höheren H - und Polizeiführer durch Anordnung die Frist nach Abs. 1 für alle Personen oder für bestimmte Personengruppen verlängern oder verkürzen. Sie kann diese Ermächtigung auch auf nachgeordnete Behörden übertragen.

§ 2

Befreiung von der Meldepflicht.

- (1) Von der Meldepflicht sind befreit:
- Die Angehörigen der Deutschen Wehrmacht, der H -Verfügungstruppe, der Deutschen Polizei, des Zollgrenzschutzes, des Reichsarbeitsdienstes, solange sie sich in einer Kaserne oder einer anderen Unterkunft befinden, die der Aufsicht dieser Verbände untersteht,
 - die Angehörigen des Sonderdienstes und des NSKK, soweit sie in dessen Unterkünften untergebracht sind,
 - die Angehörigen des Baudienstes, soweit sie in dessen Unterkünften untergebracht sind,
 - die Insassen der zum Vollzug von Straf- oder Untersuchungshaft, Sicherheitsverwahrung oder Arbeitshaft bestimmten Anstalten und Lager, sowie die in Polizeigewahrsam befindlichen Personen.
- (2) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) wird ermächtigt, weitere Befreiungen von der Meldepflicht zuzulassen.

§ 3

Meldebehörden.

(1) Meldebehörden sind in den Städten, in denen Polizeidirektionen bestehen, die Polizeidirektoren, in den übrigen Gemeinden für Reichsdeutsche die Kreis- und Stadthauptleute, für die sonstige Bevölkerung die Bürgermeister und Vögte.

3 dni po zajęciu mieszkania lub pomieszczenia u władzy meldunkowej. To samo obowiązuje również przy zmianie mieszkania w obrębie gminy.

(2) Kto wyprowadza się z mieszkania lub innego pomieszczenia i jednocześnie opuszcza gminę, winien przed tym wymeldować się u władzy meldunkowej, zapodając nowe swoje pomieszczenie lub miejsce swego pobytu.

(3) Kto opuszcza gminę swego pobytu na czas dłuższy niż dwa miesiące i zatrzymuje swoje dotychczasowe mieszkanie lub pomieszczenie, winien donieść o tym bezzwłocznie władzy meldunkowej, podając nowe miejsce swego pobytu. W gminie, do której przybywa na pobyt czasowy, winien zameldować się w przeciągu terminu, wyznaczonego w ust. 1.

(4) W stosunku do dzieci poniżej 15 lat, mieszkających w domu rodziców, obowiązek meldunkowy ciąży na głowie rodziny. Jeśli dziecko nie mieszka u rodziców, to obowiązek meldunkowy ciąży na właścicielu mieszkania. W stosunku do osób ubezwłasnowolnionych obowiązek meldunkowy ciąży na ustawowym zastępcy.

(5) Współobowiązani do meldowania w wypadkach ustępów 1 i 2 są właściciel domu lub administrator domu w stosunku do wszystkich osób, mieszkających w domu oraz właściciel mieszkania w stosunku do osób, mieszkających u niego.

(6) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) może w porozumieniu z Wyższym Dowódcą H i Policji drogą zarządzenia przedłużyć lub skrócić termin, ustalony w ust. 1 dla wszystkich osób lub dla określonych grup osób. Upoważnienie to może on przemieścić również na władze podległe.

§ 2

Zwolnienie od obowiązku meldunkowego.

- (1) Od obowiązku meldunkowego zwolnieni są:
- członkowie Niemieckich Sił Zbrojnych, H -Verfügungstruppe, Policji Niemieckiej, Straży Pogranicza Celnego, Służby Pracy Rzeszy, dopóki znajdują się w koszarach lub w innym pomieszczeniu, podlegającym nadzorowi tych oddziałów,
 - członkowie Służby Specjalnej i NSKK, o ile są umieszczeni w pomieszczeniach tych oddziałów,
 - członkowie Służby Budowlanej, o ile są umieszczeni w jej pomieszczeniach,
 - osoby, przebywające w zakładach i obozach, przeznaczonych do odbywania kary aresztu i aresztu śledczego, przytrzymania celem zabezpieczenia lub aresztu roboczego, jak również osoby, znajdujące się w areszcie policyjnym.
- (2) Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) do zezwalania na dalsze zwolnienia od obowiązku meldunkowego.

§ 3

Władze meldunkowe.

(1) Władzami meldunkowymi w miastach, w których istnieją dyrekcje policji, są dyrektorzy policji, w pozostałych gminach dla obywateli niemieckich Starostowie Powiatowi i Miejscy, dla innej ludności burmistrzowie i wójtowie.

(2) Örtlich zuständig ist die Meldebehörde, in deren Bereich sich der meldepflichtige Vorgang ereignet.

(3) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) kann eine hiervon abweichende Regelung anordnen.

§ 4

Meldeverfahren.

(1) Der Meldepflichtige hat in drei Ausfertigungen den amtlich vorgeschriebenen Meldeschein wahrheitsgemäß und vollständig auszufüllen, zu unterschreiben und der Meldebehörde grundsätzlich persönlich unter Vorlegung von Ausweispapieren (z. B. Paß, Dienstausweis oder Kennkarte) abzugeben. Die Meldebehörde kann die Vertretung des Meldepflichtigen bei der Abgabe des Meldescheines durch eine erwachsene Person zulassen. Die Mitteilung nach § 1 Abs. 3 kann formlos schriftlich erfolgen.

(2) Jede Person ist auf einem besonderen Meldeschein zu melden. Die Ehefrau und die Kinder des Haushaltsvorstandes sind jedoch, solange sie mit diesem in gemeinsamer Wohnung leben und seinen Familiennamen führen, auf dem Meldeschein des Haushaltsvorstandes zu melden.

(3) Bei Zuzug aus einer anderen Gemeinde hat der Meldepflichtige die Bestätigung über seine Abmeldung vorzulegen, falls er nicht seine bisherige Unterkunft beibehält.

(4) Eine Ausfertigung des Meldescheines erhält der Meldepflichtige mit der datierten Bestätigung der Meldebehörde zurück. Die anderen Ausfertigungen behält die Meldebehörde ein.

(5) Der nach § 1 Abs. 5 zur Meldung mitverpflichtete Hauseigentümer, Hausverwalter oder Wohnungsgeber hat der Meldebehörde den Zuzug oder den Weggang des Meldepflichtigen auf einem besonders vorgeschriebenen Formblatt anzuzeigen.

§ 5

Sondervorschriften für Beherbergungsbetriebe.

(1) Die Inhaber oder Leiter von Unternehmen, die der Beherbergung von Reisenden und Fremden oder dem Aufenthalt von Erholungssuchenden dienen (z. B. Hotels, Gasthöfe, Fremdenheime, Herbergen, Obdachlosenasyale), sowie die Leiter von Klöstern, Heimen von Religionsgesellschaften und ähnlichen Einrichtungen sind verpflichtet, sämtliche beherbergten Personen mit dem amtlich vorgeschriebenen Meldeschein innerhalb von 24 Stunden nach ihrem Eintreffen bei der Meldebehörde anzumelden. Der Kreishauptmann (Stadthauptmann bzw. Polizeidirektor) kann eine hiervon abweichende Regelung treffen.

(2) Die zu meldende Person ist verpflichtet, den Meldeschein wahrheitsgemäß und vollständig auszufüllen und zu unterschreiben. Ungenaue, unvollständige und unleserliche Angaben im Meldeschein hat der Wohnungsgeber zu ergänzen. Für Personen, die der deutschen Sprache nicht mächtig sind oder nicht schreiben können, hat der Wohnungsgeber oder ein Dritter den Meldeschein auszufüllen, der zu Meldende hat ihn aber, soweit möglich, selbst zu unterschreiben.

(2) Miejscowo właściwą jest ta władza meldunkowa, w której obrębie odbywa się postępowanie, dotyczące obowiązku meldunkowego.

(3) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) może zarządzić odmienne od tego uregulowanie.

§ 4

Postępowanie meldunkowe.

(1) Osoba, podlegająca obowiązkowi meldunkowemu winna wypełnić w trzech egzemplarzach zgodnie z prawdą i w całości urzędowo przepisana kartę meldunkową, podpisać ją i oddać władzy meldunkowej zasadniczo osobiście, przedkładając dowody osobiste (np. paszport, legitymację służbową lub kartę rozpoznawczą). Władza meldunkowa może zezwolić, by osoba dorosła zastępowała przy oddaniu karty meldunkowej osobę, podlegającą obowiązkowi meldunkowemu. Zawiadomienia według § 1 ust. 3 można dokonać pisemnie, bez używania formularza.

(2) Każdą osobę należy zgłosić na osobnej karcie meldunkowej. Żonę i dzieci głowy rodziny należy zgłosić na karcie głowy rodziny, jak długo żona i dzieci żyją z nią we wspólnym mieszkaniu i noszą jej nazwisko rodzinne.

(3) W wypadku przybycia z innej gminy winna osoba, podlegająca obowiązkowi meldunkowemu, przedłożyć potwierdzenie wymeldowania, jeśli nie zatrzymuje swego dotychczasowego pomieszczenia.

(4) Osoba, podlegająca obowiązkowi meldunkowemu otrzymuje z powrotem jeden egzemplarz karty meldunkowej z datowanym potwierdzeniem władzy meldunkowej. Pozostałe egzemplarze zatrzymuje władza meldunkowa.

(5) Współobowiązany do zgłoszenia według § 1 ust. 5 właściciel domu, administrator domu lub właściciel mieszkania winien zawiadomić władzę meldunkową o przybyciu lub odejściu osoby, podlegającej obowiązkowi meldunkowemu, na specjalnie przepisany formularz.

§ 5

Przepisy specjalne dla przedsiębiorstw gospodnioszynkarskich.

(1) Właściciele lub kierownicy przedsiębiorstw, służących do przyjmowania na nocleg podróżnych i turystów lub osób, przebywających dla odpoczynku (np. hoteli, gospod, domów turystycznych, zajazdów, przytułków dla bezdomnych), jak również kierownicy klasztorów, domów (przytułków) stowarzyszeń religijnych i podobnych instytucji są obowiązani zgłosić władzy meldunkowej wszystkie przyjęte osoby na urzędowo przepisanej karcie meldunkowej w przeciągu 24 godzin po ich przybyciu. Starosta Powiatowy (Starosta Miejski wzgl. Dyrektor Policji) może zarządzić odmienne od tego uregulowanie.

(2) Osoba, która winna być zgłoszona, jest obowiązana wypełnić kartę meldunkową zgodnie z prawdą i w całości oraz podpisać ją. Niedokładne, niecałkowite i nieczytelne dane w karcie meldunkowej winien uzupełnić właściciel mieszkania. Za osoby, nie władające językiem niemieckim lub za analfabetów, winien wypełnić kartę meldunkową właściciel mieszkania lub osoba trzęcia, lecz osoba, na której ciąży obowiązek zgłoszenia, winna, o ile to możliwe, podpisać ją sama.

(3) Ferner hat die zu meldende Person ihre Ausweispapiere (z. B. Paß, Dienstausweis oder Kennkarte) dem Wohnungsgeber für die Nacht nach der Ankunft zur Aufbewahrung zu übergeben. Reichsdeutsche brauchen ihre Ausweise nur vorzulegen. Der Unterkunftgeber hat die Angaben im Meldeschein mit dem Inhalt des Ausweises zu vergleichen und die Art des Ausweises (Bezeichnung, gegebenenfalls Nummer des Ausweises, Datum der Ausstellung und ausstellende Behörde) auf dem Meldeschein zu vermerken.

(4) Wehrmachtangehörige haben, ohne den Meldeschein auszufüllen, ihren Quartierschein abzugeben. Wehrmachtangehörige ohne Quartierschein haben das Soldbuch vorzuzeigen und auf dem Meldeschein nur Namen, Geburtstag, Geburtsort und Feldpostnummer anzugeben.

(5) Verweigert die zu meldende Person die Ausfüllung des Meldescheins, die Angabe ihrer Personalien, ihre Unterschrift oder die Übergabe, Vorlegung oder Vorzeigung der Ausweispapiere, so hat der Unterkunftsgeber unverzüglich die zuständige Kriminalpolizei- oder Gendarmeriedienststelle zu verständigen. Ist dies nach den Umständen nicht möglich, so ist der nächste Polizeiposten in Kenntnis zu setzen.

(6) Die Inhaber oder Leiter von Beherbergungsstätten haben ferner über die aufgenommenen Personen ein Verzeichnis in Buchform zu führen, das vor der Ingebrauchnahme mit fortlaufenden Seitenzahlen zu versehen ist und die im Meldeschein vorgeschriebenen Angaben sowie den Tag der Aufnahme und den Tag des Weggangs des Gastes enthalten muß. Das Verzeichnis ist den deutschen Polizeibehörden, auf Anordnung des Gouverneurs des Distrikts auch anderen Behörden auf Verlangen zur Einsicht vorzulegen und vier Jahre nach der letzten Eintragung aufzubewahren.

(7) Übersteigt der Aufenthalt in einer Beherbergungsstätte die Dauer von zwei Monaten, so ist der Aufgenommene nach den allgemeinen Meldevorschriften an- und abmeldepflichtig. Der Unterkunftsgeber ist mitverantwortlich.

§ 6

Sondervorschriften für Anstalten.

(1) Die Leiter von Krankenhäusern, Kliniken, Heilstätten und ähnlichen Anstalten, im Behinderungsfalle ihre Vertreter, sind verpflichtet, den Zugang der zum Anstaltsaufenthalt aufgenommenen Personen innerhalb von drei Tagen mit dem amtlich vorgeschriebenen Meldeschein bei der Meldebehörde anzumelden. Der Kreishauptmann (Stadthauptmann bzw. Polizeidirektor) kann eine hiervon abweichende Regelung treffen.

(2) Personen, die mit Schuß-, Stich- oder Hiebverletzungen oder in einem sonstigen auf eine strafbare Handlung hindeutenden Zustand eingeliefert werden, sind unter Angabe der Art der Verletzung sofort, gegebenenfalls zunächst fernmündlich, der zuständigen Kriminalpolizei- oder Gendarmeriedienststelle zu melden. Ist dies nach der Sachlage nicht möglich, so ist der nächste Polizeiposten zu verständigen. Die gleiche Anzeigepflicht besteht, wenn Personen aufgenommen werden, bei denen die Umstände ihrer Aufnahme oder eigene Angaben erkennen lassen, daß sie

(3) Ponadto osoba, na której ciąży obowiązek zgłoszenia, winna oddać w przechowanie właścicielowi mieszkania na noc po przybyciu swoje dowody osobiste (np. paszport, legitymację urzędową lub kartę rozpoznawczą). Obywatele niemieccy przedkładają tylko swoje dowody osobiste. Właściciel pomieszczenia winien porównać dane w karcie meldunkowej z treścią dowodu osobistego i zanotować na karcie meldunkowej rodzaj dowodu osobistego (nazwę, w danym razie numer dowodu osobistego, datę wystawienia i władzę wystawiającą).

(4) Członkowie Sił Zbrojnych winni oddać swoją kartę kwaterunkową bez wypełniania karty meldunkowej. Członkowie Sił Zbrojnych bez karty kwaterunkowej winni okazać książeczkę żołdu i podać na karcie meldunkowej tylko nazwisko, dzień urodzenia, miejsce urodzenia i numer poczty polowej.

(5) Jeżeli osoba, na której ciąży obowiązek zgłoszenia, odmawia wypełnienia karty meldunkowej, podania swoich personalij, swego podpisu lub oddania, przedłożenia lub okazania dowodów osobistych, to właściciel pomieszczenia winien zawiadomić bezzwłocznie właściwą placówkę służbową policji kryminalnej lub żandarmerii. Jeżeli to w danych okolicznościach nie jest możliwe, to należy zawiadomić najbliższy posterunek policji.

(6) Właściciele lub kierownicy zakładów noclegowych winni ponadto prowadzić rejestr przyjętych osób w formie księgi, którą przed użyciem należy zaopatrzyć w bieżące liczby stronic. Musi ona zawierać dane, przepisane w karcie meldunkowej jako też dzień przyjęcia i dzień odejścia gościa. Rejestr należy przedkładać na żądanie do wglądu niemieckim władzom policyjnym, na zarządzenie Gubernatora Okręgu również innym władzom i przechowywać przez cztery lata po ostatnim wpisie.

(7) Jeśli pobyt w zakładzie noclegowym przekracza czas dwu miesięcy, to przyjęty obowiązany jest do zameldowania i wymeldowania według ogólnych przepisów meldunkowych. Właściciel pomieszczenia jest współodpowiedzialny.

§ 6

Przepisy specjalne dla zakładów.

(1) Kierownicy szpitali, klinik, lecznic i podobnych zakładów, a w razie napotkania przeszkody zastępcy tychże, są obowiązani zgłosić u władz meldunkowych drogą urzędowo przepisanej karty meldunkowej w przeciągu trzech dni przybycie osób, przyjętych na pobyt w zakładzie. Starosta Powiatowy (Miejski wzgl. Dyrektor Policji) może zarządzić odmienne od tego uregulowanie.

(2) Osoby, odstawione z ranami postrzałowymi, kłutymi lub ciętymi lub w innym stanie, wskazującym na czynność karalną, należy zgłosić natychmiast, w danym razie najpierw telefonicznie, właściwej placówce służbowej policji kryminalnej lub żandarmerii, podając rodzaj rany. Jeżeli to według stanu rzeczy nie jest możliwe, to należy zawiadomić najbliższy posterunek policji. Taki sam obowiązek zawiadomienia istnieje wtedy, gdy przyjmuje się osoby, u których okoliczności przyjęcia lub własne zeznania wskazują na to, że błąkały się skutek choroby umysłowej, zbiegły

infolge Geistesstörung umhergeirrt, als Minderjährige den Erziehungsberechtigten entlaufen sind, oder daß sie sich der Strafverfolgung durch die Flucht entziehen wollen.

(3) § 5 Abs. 2 bis 7 finden entsprechende Anwendung.

§ 7

Sondervorschriften für Umherziehende.

(1) Wer ohne nach § 2 oder § 5 Unterkunft zu nehmen, von Ort zu Ort zieht, hat sich unverzüglich, spätestens zwölf Stunden nach seiner Ankunft persönlich bei der Meldebehörde des Übernachtungsortes unter Ausfüllung des amtlich vorgeschriebenen Meldescheins zu melden. Zugleich hat er die notwendigen Ausweispapiere vorzulegen und über die in seiner Begleitung befindlichen Personen, auch soweit sie nicht zu seiner Familie gehören oder zu ihm in einem Arbeitsverhältnis stehen, wahrheitsgemäß Auskunft zu erteilen.

(2) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) kann über die Meldung der Zigeuner und der nach Zigeunerart umherwandernden Personen sowie über die Meldung von Arbeitsscheuen weitere Anordnungen erlassen.

§ 8

Straf- und Schlußvorschriften.

(1) Wer dieser Verordnung oder den hierzu ergehenden Anordnungen zuwiderhandelt, wird nach der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren vom 13. September 1940 (VBIGG. I S. 300) bestraft.

(2) Den Strafbescheid erläßt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(3) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Sache an die deutsche Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Gefängnis und Geldstrafe bis 10 000 Zloty oder auf eine dieser Strafen erkennen.

§ 9

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) wird ermächtigt, Anordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen.

§ 10

(1) Diese Verordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft.

(2) Mit Ablauf des 31. März 1942 treten außer Kraft:

1. a) die Verordnung über die Meldepflicht der deutschen Staatsangehörigen im Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (VBIGG. I S. 90),
- b) die Erste Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 28. Februar 1940 über die Meldepflicht der deutschen Staatsangehörigen im Generalgouvernement vom 28. Mai 1940 (VBIGG. II S. 339);

od osób, uprawnionych do wychowywania, jako osoby nieletnie lub, że chcą uchylić się od ścigania karnego przez ucieczkę.

(3) § 5 ust. 2 do 7 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 7

Przepisy specjalne dla osób wędrujących.

(1) Kto wędruje z miejscowości do miejscowości, nie zajmując pomieszczenia według § 2 lub § 5, winien zgłosić się bezzwłocznie osobiście u władzy meldunkowej miejsca przemocowania najpóźniej w przeciągu 12 godzin po przybyciu, wypełniając urzędowo przepisana kartę meldunkową. Jednocześnie winien przedłożyć potrzebne dowody osobiste i zgodnie z prawdą udzielić informacji o osobach, znajdujących się w jego towarzystwie, również wtedy, o ile nie należą one do jego rodziny lub nie znajdują się wobec niego w żadnym stosunku pracy.

(2) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) może wydać dalsze zarządzenia o meldunkach cyganów i osób wędrujących na sposób cygański, jak również o meldunkach osób, mających wstręt do pracy.

§ 8

Przepisy karne i końcowe.

(1) Kto wykracza przeciw niniejszemu rozporządzeniu lub zarządzeniom, które mają być do niego wydane, podlega karze według rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

(2) Orzeczenie karne wydaje Starosta Powiatowy (Miejski).

(3) Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym wydaje się niewystarczające, to Starosta Powiatowy (Miejski) odstępuje sprawę niemieckiej władzy oskarżenia. Sąd orzec może karę więzienia lub grzywnę do wysokości 10 000 zlotych lub jedną z tych kar.

§ 9

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia.

§ 10

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r.

(2) Z upływem dnia 31 marca 1942 r. tracą moc obowiązującą:

1. a) rozporządzenie o obowiązku meldowania się obywateli niemieckich w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 90),
- b) pierwsze postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 28 lutego 1940 r. o obowiązku meldowania się obywateli niemieckich w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 339);

2. a) die Verordnung vom 16. März 1928 über Evidenz und Kontrolle der Bevölkerungsbewegung (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 32 Pos. 309),
- b) Gesetz vom 15. März 1932 betreffend die Änderung der Verordnung vom 16. März 1928 über die Evidenz und Kontrolle der Bevölkerungsbewegung (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 38 Pos. 390),
- c) Verordnung vom 23. Mai 1934 über das Meldewesen und die Einwohnerlisten (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 54 Pos. 489)

sowie die sonstigen widersprechenden Vorschriften des bisherigen polnischen Rechtes.

K r a k a u, den 17. Dezember 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

2. a) rozporządzenie z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309),
- b) ustawa z dnia 15 marca 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 390),
- c) rozporządzenie z dnia 23 maja 1934 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 54 poz. 489)

jak również pozostałe sprzeczne przepisy dotychczasowego prawa polskiego.

K r a k a u, dnia 17 grudnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Anordnung Nr. 2

des Leiters der Bewirtschaftungsstelle für Alt- und Abfallstoffe im Generalgouvernement über die Sammlung von Altöl.

Vom 19. Dezember 1941.

Auf Grund des § 1 Satz 3 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Alt- und Abfallstoffe im Generalgouvernement vom 14. August 1941 (V.B.I.G.G. S. 487) ordne ich mit Zustimmung des Leiters der Hauptabteilung Wirtschaft in der Regierung des Generalgouvernements folgendes an:

§ 1

Gebrauchte Mineralöle aller Art, insbesondere Ablauföl aus Verbrennungsmaschinen, Industrieöle, Isolieröle, Putzwollöle, verschmutzte Lösungsmittel (Spezial- und Testbenzin, Waschpetroleum) sind von demjenigen, in dessen Betrieb sie anfallen, vor zusätzlicher Verschmutzung geschützt und nach Sorten getrennt zu sammeln und nach den nachfolgenden Bestimmungen der Aufbereitung zuzuführen.

§ 2

(1) Zur Sammlung der im eigenen Betrieb anfallenden gebrauchten Mineralöle sind Eigentümer, Inhaber und Verwalter von gewerblichen und landwirtschaftlichen Betrieben (Anfallstellen) verpflichtet, wenn der Monatsumsatz von Schmieröl für Verbrennungsmaschinen 50 kg übersteigt oder mehr als 50 kg an gebrauchtem Mineralöl monatlich abfallen.

(2) Gebrauchte Mineralöle sind von der Anfallstelle den vom Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Alt- und Abfallstoffe eingesetzten Altölhändlern mindestens alle drei Monate, spätestens bis zum zehnten Tage des Kalendervierteljahres zum Kauf oder zur Lohnaufarbeitung anzubieten. Die Altölhändler sind verpflichtet, das Altöl an die Ölraffinerie Skawina bei Krakau abzuliefern.

Zarządzenie Nr. 2

Kierownika urzędu gospodarowania starzyzną i materiałami odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie o zbieraniu starego oleju.

Z dnia 19 grudnia 1941.

Na podstawie § 1 zdanie 3 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania starzyzną i materiałami odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 14 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 487) zarządzam za zgodą Kierownika Głównego Wydziału Gospodarki w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa co następuje:

§ 1

Używane oleje mineralne wszelkiego rodzaju, w szczególności olej odciekowy z maszyn spalinowych, oleje przemysłowe, oleje izolacyjne, oleje z pakul wełnianych, zanieczyszczone środki rozczynowe (benzyna specjalna i kapelkowa, nafta płóczkowa) winien zbierać ten, w którego przedsiębiorstwie one powstają, w sposób zabezpieczający je przed dodatkowym zanieczyszczeniem oraz oddzielnie według gatunków i oddać je do regeneracji według następujących postanowień.

§ 2

(1) Do zbiórki używanych olejów mineralnych, które powstają we własnym przedsiębiorstwie, zobowiązani są właściciele, posiadacze i zarządcy przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych (placówki, w których powstają odpadki — Anfallstellen) jeżeli obrót miesięczny smarów do maszyn spalinowych przekracza 50 kg lub jeżeli odpada więcej niż 50 kg używanego oleju mineralnego.

(2) Używane oleje mineralne winny placówki, w których powstają odpadki, zaofiarować do kupna lub do odpłatnej przeróbki handlarzom starego oleju, ustanowionym przez Kierownika urzędu gospodarowania starzyzną i materiałami odpadkowymi, najmniej co trzy miesiące, najpóźniej do dziesiątego dnia kwartału kalendarzowego. Handlarze starym olejem obowiązani są oddać stary olej do rafinerii oleju Skawina koło Krakau.

§ 3

Der vom Altöhlhändler für das Altöl an die Anfallstelle zu zahlende Preis beträgt bis auf weiteres 0,10 Zloty pro Kilogramm.

§ 4

Es ist verboten, Altöl zu vernichten, zu verheizen, als Schmier- oder Fußbodenöl zu verwenden, in eigenen Anlagen zu destillieren oder anderweitig aufzubereiten oder es in sonstiger Weise entgegen den Bestimmungen dieser Anordnung zu verwenden.

§ 5

Wer der Vorschrift des § 2 zuwiderhandelt, wird gemäß § 4 der Verordnung über die Errichtung der Bewirtschaftungsstelle für Alt- und Abfallstoffe im Generalgouvernement vom 14. August 1941 (VBIGG. S. 487) bestraft.

§ 6

Diese Anordnung tritt am 15. Januar 1942 in Kraft.

K r a k a u, den 19. Dezember 1941.

**Der Leiter
der Bewirtschaftungsstelle
für Alt- und Abfallstoffe im Generalgouvernement**

J a k s

§ 3

Cena za stary olej, którą handlarz starego oleju winien zapłacić placówce, w której powstają odpadki, wynosi aż do odwołania 0,10 zł za kilogram.

§ 4

Zabronione jest stary olej niszczyć, spalać, używać jako smar lub jako olej do smarowania podług, destylować go we własnych zakładach lub innym miejscem oddać do regeneracji albo wbrew postanowieniom niniejszego zarządzenia używać go w sposób inny.

§ 5

Kto wykrocza przeciw przepisowi § 2, podlega karze stosownie do § 4 rozporządzenia o założeniu urzędu gospodarowania starzyzną i materiałami odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 14 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 487).

§ 6

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1942 r.

K r a k a u, dnia 19 grudnia 1941 r.

Kierownik

**urzędu gospodarowania starzyzną i materiałami
odpadkowymi w Generalnym Gubernatorstwie**

J a k s

Anordnung

**über die Durchführung der Rundfunkordnung
im Distrikt Galizien.**

Vom 24. Dezember 1941.

Auf Grund des § 2 der Verordnung über die Verwaltung des Post- und Fernmeldewesens im Distrikt Galizien vom 1. August 1941 (VBIGG. S. 449) ordne ich zur Durchführung der Rundfunkordnung vom 13. April 1940 (VBIGG. I S. 167) im Distrikt Galizien an:

Einzig er Paragraph.

(1) Alle Einrichtungen, die dem Empfang von Rundfunksendungen durch Funk oder über Draht dienen (z. B. Rundfunkempfänger, Anschlüsse von Lautsprechern, Kopfhörern oder Verstärkern an Rundfunkempfänger einschließlich der Antennen) sind anmeldepflichtig, auch wenn sie nicht benutzt werden. Die Geräte müssen mit Ablauf des 31. Januar 1942 bei der zuständigen Postanstalt schriftlich angemeldet sein. Die Anmeldevordrucke werden bei den Postanstalten kostenlos abgegeben. Wer nach diesem Zeitpunkt ein Rundfunkgerät usw. besitzt oder betreibt, ohne im Besitz einer gültigen Rundfunkgenehmigung der Deutschen Post Osten zu sein, wird als Schwarz Hörer angesehen und mit Gefängnis nicht unter 6 Monaten bestraft, sofern nicht nach anderen Vorschriften eine höhere Strafe verwirkt ist.

(2) Ist die Anmeldung fristgemäß ausgeführt, erhält der Antragsteller vom zuständigen Postamt eine Bescheinigung über die fristgemäße Anmeldung und darf das Empfangsgerät usw. bis

Zarządzenie

**o wykonaniu ordynacji radiowej w Okręgu
Galizien (Galicja).**

Z dnia 24 grudnia 1941 r.

Na podstawie § 2 rozporządzenia o Administracji Poczty i Telegrafów w Okręgu Galizien (Galicja) z dnia 1 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 449) zarządzam celem wykonania ordynacji radiowej z dnia 13 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 167) w Okręgu Galizien (Galicja):

Jedyny paragraf.

(1) Wszystkie urządzenia, służące do odbioru audycji radiowych drogą iskrową lub za pomocą drutu (np. odbiorniki radiowe, połączenia do głośników, słuchawek lub wzmacniaczy odbiorników radiowych łącznie z antenami) podlegają obowiązkowi zgłoszenia, nawet jeżeli nie są używane. Sprzęt musi być zgłoszony na piśmie właściwemu urzędowi pocztowemu z upływem dnia 31 stycznia 1942 r. Formularze zgłoszenia wydaje się bezpłatnie w urzędach pocztowych. Kto po tym terminie posiada sprzęt radiowy itd. lub go używa, nie będąc w posiadaniu ważnego zezwolenia radiowego Niemieckiej Poczty Wschodu, uważany będzie za radiopajęczarza i karany więzieniem nie poniżej 6 miesięcy, o ile podług innych przepisów nie zasłużył na cięższą karę.

(2) Jeśli zgłoszenia dokonano w terminie, wówczas wnioskodawca otrzymuje od właściwego urzędu pocztowego zaświadczenie o terminowym zgłoszeniu i może nadal posiadać sprzęt radiowy itd.

zur Aushändigung der Genehmigung weiter besitzen oder in Betrieb halten. Die Rundfunkgebühren (monatlich 4 Zloty) sind vom 1. Januar 1942 ab zu entrichten. Nähere Auskunft erteilen die Postanstalten.

(3) Alle vor dem 1. Januar 1942 erteilten Genehmigungen und Bescheinigungen auf Beibehaltung und Betrieb einer Rundfunk-Empfangsanlage werden hiermit für ungültig erklärt.

K r a k a u, den 24. Dezember 1941.

**Der Leiter der Hauptabteilung Post
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. L a u x m a n n**

lub używać go aż do chwili wręczenia zezwolenia. Opłaty radiowe (4 zł. miesięcznie) należy uiszczać od dnia 1 stycznia 1942 r. Bliższych informacji udzielają urzędy pocztowe.

(3) Wszystkie zezwolenia i zaświadczenia na zatrzymanie i używanie urządzenia radio-odbiorczego uznaje się niniejszym za nieważne.

K r a k a u, dnia 24 grudnia 1941 r.

**Kierownik Głównego Wydziału Poczty
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. L a u x m a n n**

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28,80 (RM. 14,40) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8-seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM. 0,30). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBiGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM. 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-siemicowy arkusz po złotych 0,60 (RM. 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. 1/II).